

Scénář

1. vstup:

Zdeňka Kvasničková, rozená Vavřínová, osmdesátiletá pamětnice, narozená v Litomyšli roku 1946. Spokojené dětství přerušila nemoc matky, kvůli které se rozhodla studovat pedagogickou školu. Většinu svého života zasvětila mateřské škole v Lubné.

Zažila mnoho, ale nejtěžší životní zkouškou byl rok 1968. Byla na mateřské dovolené a zjistila, že čeká další dítě.

Pamětnice - 41:25–42:00

„A najednou jsem zjistila, že jsem podruhé v jiném stavu. A za dva dny potom přišel 21. srpen. A já jsem se ráno jsme se probudili, manžel měl prázdniny, byl učitel. A šel nakoupit a přišel s hrůzou zpátky, nepřinesl vůbec nic, nanejvýš jedno mýdlo, a říkal: „V obchodě nic není, pust' rádio, něco se děje!“

2. vstup:

Zpráva o sovětské invazi přinesla Zdeňce strach i nejistotu. Obchody byly prázdné a běžné věci najednou nebyly k dostání. Pamětnice nemohla nakoupit ani oblečení pro své očekávané dítě.

Pamětnice - 42:47–43:17

„Já jsem chtěla, když jsem pak šla, měla jít jako do porodnice podruhé, tak jsem chtěla koupit nějaký malý nový obleček pro něj, pro dítě. To nebylo, to stála fronta, já jsem s tím jedním v ruce, s bříškem, stála frontu, a když se na mě dostala řada, tak nic nebylo. Nemohla jsem koupit ani plínu, ani kabátek, ani košilku, nic.“

3. vstup:

Složitou situaci ještě umocnil příjezd vojáků do obce. Přesto si na toto setkání Zdeňka Kvasničková pamatuje jinak, než by se možná čekalo.

Pamětnice - 43:56–44:40

„To já jsem, abych vám řekla pravdu, tak jsem ty kluky litovala. Oni byli osmnáctiletí kluci, v těch uniformách a oni byli úplně vykojení taky, tak jako my. Protože chodili za mnou, teď viděli, že já se domluvím s nima rusky, tak se mě ptali, co se tady děje? Proč tady musí být? Oni to taky nevěděli, ti obyčejní, jako, jo ti kluci. Dostali to rozkazem, tak tady byli a teď říkali: „My nemáme vodu, nemohla byste nám dát aspoň vodu?“ No tak bydleli tady někde Pod Paděrkem, jak se říká. No, takže nevím. Takže... to je ta politika.“

4. vstup:

Zdeňka Kvasničková zůstala celý život věrná své profesi i své obci. Nadále pomáhá všem bez rozdílu. I přes své trable se usmívá na svět.

